

درس دوم

الْمَوَاعِظُ الْعَدَدِيَّةُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ

پندها و نصیحت های شمارشی از پیامبر خدا

سَبْعُ يَجْرِي لِلْعَبْدِ أَجْرُهُنَّ وَ هُوَ فِي قَبْرِهٖ بَعْدَ مَوْتِهِ:

هفت چیز است که پاداش آنها برای بنده جاری می شود (می ماند) در حالی که او بعد از مرگش در قبرش است :

مَنْ عَلَّمَ عِلْمًا، أَوْ أَجْرَى نَهْرًا، أَوْ حَفَرَ بَيْرًا، أَوْ عَرَسَ نَخْلًا، أَوْ بَنَى مَسْجِدًا، أَوْ وَرَثَ مُصْحَفًا، أَوْ تَرَكَ وَلَدًا يَسْتَغْفِرُ لَهُ بَعْدَ مَوْتِهِ

کسی که علمی را یاد دهد، یا نهری را جاری سازد، یا چاهی را حفر کند، یا نخلی را بکارد، یا مسجدی بنا کند، یا قرآنی را به

ارث گذارد، یا فرزندی از خود به جای بگذارد که بعد از مرگش برایش طلب آموزش کند.

جَعَلَ اللَّهُ الرُّحْمَةَ مِئَةً جُزْءٍ، فَأُمْسَكَ عِنْدَهُ تِسْعَةً وَ تِسْعِينَ جُزْءًا وَ أَنْزَلَ فِي الْأَرْضِ جُزْءًا وَاحِدًا، فَمِنْ ذَلِكَ الْجُزْءِ يَتَرَاخُمُ الْخَلْقُ.

خداوند رحمت را صد قسمت قرار داد، نود و نه قسمت را نزد خود نگه داشت و یک قسمت را در زمین فرو فرستاد، پس

از آن (یک) جزء مردم به هم مهربانی می کنند.

إِنَّ طَعَامَ الْوَاحِدِ يَكْفِي الْإِثْنَيْنِ، وَ طَعَامَ الْإِثْنَيْنِ يَكْفِي الثَّلَاثَةَ وَ الْأَرْبَعَةَ، كُلُوا جَمِيعًا وَ لَا تَفْرَقُوا، فَإِنَّ الْبَرَكَهَ مَعَ الْجَمَاعَةِ.

همانا غذای یک نفر برای دو نفر کافی است و غذای دو نفر برای سه و چهار نفر کافی است. همگی (با هم) بخورید و پراکنده

نشوید بی گمان برکت با جماعت است

إِثْنَانِ خَيْرٌ مِنْ وَاحِدٍ وَ ثَلَاثَةٌ خَيْرٌ مِنْ اثْنَيْنِ وَ أَرْبَعَةٌ خَيْرٌ مِنْ ثَلَاثَةٍ؛ فَعَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ.

دو تن بهتر از یک تن و سه تن بهتر از دو تن و چهار تن بهتر از سه تن است. پس لازم است با جماعت باشید.

مَنْ أَخْلَصَ لِلَّهِ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا، ظَهَرَتْ يَنَابِيعُ الْحِكْمَةِ مِنْ قَلْبِهِ عَلَى لِسَانِهِ.

هر کس چهل صبح (روز) برای خدا مخلص شود، چشمه های حکمت (دانش) از قلب او بر زبانش آشکار می شود.

أَرْبَعَةٌ قَلِيلٌهَا كَثِيرٌ؛ الْفَقْرُ وَ الْوَجْعُ وَ الْعِدَاوَةُ وَ النَّارُ.

چهار چیز اندکش زیاد است: فقر و درد و دشمنی و آتش.

الْعِبَادَةُ عَشْرَةٌ أَجْزَاءٍ، تِسْعَةٌ أَجْزَاءٍ فِي طَلَبِ الْحَلَالِ.

عبادت ده قسمت است که نه قسمت در طلب (روزی) حلال است